

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 21.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367015712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

var en tapper Karl, og havde besluttet, at være Riddier og forelske sig jo før jo heller; hvorledes han endelig havde faaet Prindsessen af Velskland at see, og var strax blevet saa indtaget af hendes Skjønhed, at han imorgen havde isinde, at bryde en Landse for hendes Ære –

Her vendte Mirza ham atter Ryggen og klappede den lille Hund.

»Prindsessen er skjøn – vedblev Holger – og hun har saa stor Lighed med dig, Mirza! at jeg endnu har Tvivl om der er nogen Forskjel paa Eder. Dog jo, hist skjuler sig en gylden Lok blandt dine kastanie-brune Haar; det Særsyn saae jeg ikke paa Prindsessen eller noget andet Menneske i Verden. Vil du give mig et eneste Haar af hin gyldne Lok? skjøne Mirza!»

»Jeg veed ikke ret hvad jeg vil – sagde Mirza, og rakte ham dog idetsamme et af de besynderlige Guldhaar – du skal ellers ikke bilde mig ind, at jeg er saa overvættes kjøn – vedblev hun og rødmede – før det kan Fader ikke lide; han kan ikke engang lide, at jeg seer mig selv i mit lille Speil; men dig maa jeg nok see og alle de andre loerlige Mennesker. Dig vil jeg dog helst see af dem Alle; men du er ikke god at faae fat paa, for neppe har jeg dig paa eet Sted i Verden, forend du allerede er paa et andet.»

»Kan du see mig, naar jeg er fraværende? skjøne Mirza!» – spurgte Holger forundret.

»Ja vist kan jeg; hvormed skulde jeg ellers fornøie mig, naar jeg er aleene?»

»Det er egentlig en Hemmelighed – sagde Gubben – som Mirza ikke skulde sladdre om. I min Ungdom gav en venlig Fee mig et konstigt Speil, hvori man kan see det Fraværende; det har jeg ikke kunnet næmne at skille mig ved, uagtet min Armod; thi det er min Datters eneste Fornøielse. Der hænger det; men jeg kan ikke vise dig dets forunderlige Egenskab nu; thi det er kun paa en vis Tine om Dagen, det kan bruges.»

»Og da seer du helst mig, velsignede Pige! – sagde Holger henrykt og trykkede Mirzas lille hvade Haand til sit Hjerter – nu skal ingen Prindsesse i Verden bringe mig til at glemme dig.»

»Jeg skal have Øie med dig i Speilet, tag dig kun iagt, at du ikke lyver! – sagde Mirza og truede ad ham med Fingeren. – Men – sukke de hun – imorgen eller overmorgen veed jeg nok, du har glemat mig.»

»Dersom du erindrer os om et Aar – sagde Gubben – ska du see